

[Poul Schlüter.]

dels den svære gennemførelse af saneringsbyggeriet.

Der er på nuværende tidspunkt intet behov for principielle ændringer i den nye saneringslov, så vidt vi kan se, men på den anden side er der naturligvis i løbet af året indhøstet en række erfaringer, og jeg synes, det er prisværdigt, at boligministeren på grundlag af disse erfaringer prompte fremsætter et lovforslag om forskellige tekniske ændringer i saneringsloven, således at hele denne procedure i fremtiden kan komme til at forløbe mere smertefrit.

For det første bliver der altså nu tale om, hvis lovforslaget gennemføres, at der kun skal udarbejdes én finansieringsplan, og at der kun skal afgives ét endeligt tilsagn om statsstøtte. Det er en forenkling, som vi kun kan hilse med glæde. Men dernæst indeholder lovforslaget en tanke om, at der skal gives bedre støttemuligheder ved ombygninger, som påbydes som led i en saneringsplan. Det vil vi give tilslutning. Vi tror, det er rigtigt, ikke mindst for at man kan sikre de private, som deltager i en saneringsplan, tilstrækkelige finansieringsmuligheder i disse kreditknappe tider.

Med hensyn til overflytningen af de 12 mill. kr., som også hr. Kaj Andresen var inde på i sin tale, vil jeg da gerne sige, at det er nok et spørgsmål, vi skal se nærmere på i boligudvalget, og jeg har også forstået på ministerens fremsættelse, at han er klar over, at der her er brug for et studium, således at vi kan få undersøgt, om vi har en tilstrækkelig bevillingsramme på hele dette område, som berører ombygninger og moderniseringer.

Forslaget om, at kommunen eller saneringsselskabet skal have en fortrinsret til at leje ledige lejligheder i ejendomme, som hører under en saneringsplan, finder vi godt og praktisk. Det vil sikkert bidrage til at lette genhusningen, og det vil muliggøre midlertidige udlejninger f. eks. til enlige, der er under uddannelse, og som, det ligger i sagens natur, ikke har behov for et langvarigt egentligt lejemål. Sådanne lejligheder vil også kunne anvendes til gæstearbejdere. Vi tror, det er en god tanke, og vi kan tilsige vor medvirken til dette forslags gennemførelse.

Der er ingen tvivl om, at et af de aller-

største problemer i hele saneringssagen, således som også hr. Kaj Andresen var inde på det i sin tale, er genhusningen, måske ikke mindst i Københavnsområdet. Det drejer sig jo dels om at skaffe andre lejligheder, dels om, at disse lejligheder ikke skal være for kostbare i forhold til dem, man flytter fra, og endelig drejer det sig om et måske mere psykisk betonet moment, spørgsmålet om lysten til at flytte. Hr. Kaj Andresen var inde på den tendens til romantisering, som man somme tider oplever omkring saneringsplaner, hvor man oplever, at kredse af borgere eller dele af dagspressen ligesom sukker over, at nu forsvinder led i det gamle bybillede, som jo egentlig var spændende, interessante osv. Jeg er enig i de betragtninger, hr. Kaj Andresen gjorde om det, og jeg er også glad for, at ministeren i sin fremsættelsestale var inde på dette problem og gjorde op med de tendenser, der i den senere tid har været til similiromantik omkring disse saneringsmodne kvarterer, som vi skal af med, og som det er vor pligt at arbejde for at komme af med så hurtigt som muligt. For mange voksne og ældre kan der måske være megen charme forbundet med de gamle, saneringsmodne kvarterer, men for unge og for børn er disse kvarterer ganske uacceptable, og derfor er jeg glad for den betragtning, ministeren havde med i sin fremsættelsestale, om, at vi ikke her må lade os blænde, vi må holde fast ved, at vi vil og kan løse dette saneringsproblem, således at boligstandarden også i de gamle bydele hæves op til den standard, den skal have i vore dage.

Niels Andersen: Den lov, der for tiden er gældende vedrørende sanering, trådte i kraft den 1. oktober 1969, og den er således kun godt 1 år gammel. Man kan synes, det er noget tidligt at skulle til at ændre den, men man skal ikke laste regeringen, fordi den ønsker at gøre brug af indhøstede erfaringer, således som det er tilfældet her, hvor boligministeren netop i fremsættelsen siger, at en af årsagerne til forslagets fremkomst er, at man ønsker at gøre brug af de erfaringer, man hidtil har indhøstet. Endvidere skal der ske en tilpasning til realkreditreformen, som gennemførtes i sidste folketingsår, og samtidig er der tale om en tydeliggørelse af de gældende bestemmelser.